

kuš temma kōdikumatta lotust Jummalä peäle
täiešte temmale kätte tašuti.

4

Jummala näggematta armo : wal-
litšus.

Kaugel maal hommiko pool elläs üks
weike rahwa selts, mis kangešte hoidis eb-
hausso ja wodra jummalä tenistusse pole.
Said siis, kui nende kuninglik wallitseja
olli surnud, issekeskis ridusse selle mehhe
pärast, kedda piddid ommast soust se sur-
nud kuningaga assemele wallitsema. Wōts-
sid wimaks sedda nou, üht üsna wodrast
meest, Jēraeli soust, Abia nimmi, ennešte
jure kutsuda, et kui kuningas nende ülle
wallitseks. Se sündis sel aial, mil Sal-
maneser, Assuri rigi kuningas, Jēraeli
riki olli ärrahawwitand ja rahwast wangi
winud. — Abia olli tark ja jummalakart-

lik mees, kelle südda raškeks läks, need al-
wad paggana usso wisid nähhes, mis ollid
likumas nende jures, kedda ta piddi eddes-
piddi wallitsema. Kui keik melitaminne,
lahke palluminne ja kowwa maenitseminne
ei moddud suggugi, rahwa meelt pōdrda,
läks kuningaga waim nukraks temma sees.
Agga Jēsanda Waim rakis temma wai-
mule, üttesdes : „Kas sa ehk mõtled, nago
ma ei jäksaks selle rahwa wodra:jumma-
latte kuiud ärrahukkata? Kannatan agga
nendega, ja lasen omma armo:päikest päis-
ta nende peäle. Te sinna nendasammoti!“
— Sedda maenitsust mõda wallitšes Abia
eddespiddi kannatlikko ja targa melega.
Rahwa luggu läks sest kül muist parre-
maks; agga ommeti wanna ellatand kun-
ningas ei saand wimaks neist mitte täiešte
jäggo. Olli siis ses lotusseš, et temma
poeg, kes selle au järre pärria olli, ehk mõn-
nusaminne woiks lorda sada se nouga,